

Μοναχός Γεδεών Κολιτσιώτης (1894 - 30/8/1979)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μοναχός Γεδεών Κολιτσιώτης (1894 - 30/8/1979)

Γεννήθηκε στο Γκατίντσι της Μολδαβίας το 1894 από ευσεβή οικογένεια, ο κατά κόσμον Γεώργιος Τσελάρου. Ο πατέρας του Κωνσταντίνος ήταν δάσκαλος. Πήγε στις τέσσερις πρώτες τάξεις του σχολείου στο χωριό του. Κατόπιν υπηρέτησε στο παλάτι του πρίγκιπα Μπογδάν και στη συνέχεια τέσσερα χρόνια τη στρατιωτική του θητεία ως λοχίας και γραφέας. Ήταν από τους λίγους που σώθηκαν, με τη βοήθεια του Θεού, από τον τότε πόλεμο.

Το 1920 αναχώρησε για το Άγιον Όρος. Προσήλθε στο Κελλί του Αγίου Γεωργίου της Καψάλας υπό τον Γέροντα Γεράσιμο. Το 1925 εκάρη μοναχός με τ' όνομα Γεδεών. Στη συνέχεια επέστρεψε στη Ρουμανία για εράνους υπέρ του Κελλιού τους, όπου έμεινε τέσσερα χρόνια. Επέστρεψε με πολλά χρήματα και πολλά ονόματα για μνημόνευση, τα οποία παρέδωσε στον Γέροντά του. Με την ευλογία του Γέροντός του μετοίκησε το 1929 στο Κελλί του Αγίου Τύχωνος. Λίγο αργότερα συνδέθηκε με τους αδελφούς Γυμνάσιο († 1965) και Διονύσιο († 2004), που ζούσαν πολύ φτωχικά και του υποτάχθηκαν με αφοσίωση. Το 1933 έγιναν υποτακτικοί του και άλλοι οκτώ μοναχοί.

Το 1937 η ευλαβής συνοδεία μετέβη στο Κελλί του Αγίου Γεωργίου στην Κολιτσού, το οποίο ανακαίνισαν με πολλούς κόπους και έξοδα και πρόσθεσαν κάποια απαραίτητα οικήματα. Ο Γέροντας Γεδεών το 1940 πήγε στη Ρουμανία για νέους εράνους, αλλά η Ρουμανία έπεσε πάλι σε πόλεμο. Από τον γερμανικό στρατό και κατόπιν από τους κομμουνιστές δεινοπάθησε αρκετά. Κατάφερε να επιστρέψει στο Κελλί του το 1963, αδύναμος και ασθενής, αλλά με πλούσια πνευματική διαύγεια. Στο Κελλί του ήταν πέντε καλοί πατέρες. Ο Γέροντας Γεδεών ήταν την τελευταία του πενταετία πολύ ασθενής. Έμενε στο κελλί του διαβάζοντας το Ψαλτήρι και ψάλλοντας. Ήταν ένας πνευματικός θησαυρός του Αγίου Όρους. Ήταν ένας σπουδαίος Αθωνίτης σάρετς. Τηρούσε απaráβατα τον κανόνα του, τον οποίο ονόμαζε «πολύτιμο χρυσό». Απόφευγε τα περιττά λόγια, τα κουτσομπολιά και πιο πολύ τη θεομίσητη κατάκριση. Συνέχεια ευλογούσε, συγχωρούσε και παρηγορούσε. Στους πειρασμούς ως λύση και βοήθεια είχε την Παναγία, της οποίας συχνά έψελνε την Παράκληση. Είχε συνεχώς στο στόμα του την ευχή του Ιησού.

Πριν το τέλος του κοινωνούσε πιο συχνά. Στα τέλη του έμεινε κλινήρης και κοινωνούσε στην κλίνη του. Στις 28.8.1979 πήγε στη μονή Δοχειαρίου ο Γέροντας Διονύσιος για Παράκληση υπέρ αυτού στη θαυματουργή εικόνα της Γοργοϋπηκόου. Στις 29.8.1979 λειτούργησε ο Γέροντας Διονύσιος και μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων. Το μεσημέρι της 30.8.1979 προσευχόμενος ανεπαύθη εν Κυρίω και την επομένη ετάφη στην αυλή του Κελλιού του.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Nicodemus monk, Elder Gideon Chelaru († August 30, 1979), The Orthodox word 216/2001, σσ. 19-25 (μετάφραση ιερομονάχου Σισώη).

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β΄ - 1956-1983, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.